

XVI.

*Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde,
dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard
werd opgeofferd.*

**Uilenspiegel ging thans zijn geluk in het hertogdom
Lüneburg beproeven, maar hij maakte het daar zoo bont,
dat de hertog hem weldra verbood nog langer op zijn grond-**

gebied te verblijven. Werd hij nog in de streek gezien, dan moest hij gevangen genomen en zonder meer opgeknoopt worden.

Tijl stoorde zich echter niet aan dit verbod en doorkruiste het hertogdom, zoo dikwijls de omstandigheden dat vereischten. Zoo trok hij dus op een schoonen dag nogmaals door het vlakke land van Lüneburg. Het paard, dat Tijl bereed, was een oud, uitgeleefd beest, dat net nog goed was om afgeslacht te worden.

Uilenspiegel had dan ook besloten, het dier in de eerstvolgende stad naar het slachthuis te brengen, want het was niet meer om aan te zien hoe het sukkelde om vooruit te komen. En Tijl kon veel verdragen, maar een dier nutteloos zien lijden, dat was nu toch niets voor hem. Juist als hij zich in de stijgbeugels oprichtte, om te zien of er nog geen stadstorens opdoemden, bemerkte hij daar in de verte een groot aantal ruiters, die met wapperende banieren kwamen aanstormen.

— De hertog van Lüneburg met zijn gevolg ! dacht Tijl, verschrikt.

Inderdaad, enkele oogenblikken nadien herkende hij reeds de wimpels, als die van het hertogdom. Dat zag er leelijk uit voor Tijl. Geen spraak van ontvluchten ! De ruiters daarginds beschikten over jonge, vurige paarden en hij zat op een versleten knol, wiens pooten doorbogen van ouderdom en uitputting. Daar diende iets anders op gevon-

Ik heb altijd hooren zeggen, dat eenieder vrede zal hebben, die binnen zijn vier palen verblijft...

den. Plots kreeg hij een inval, sprong uit het zadel, sneed zijn paard den buik open, verwijderde de ingewanden en plaatste zich middenin den romp, met de huid om zich heen. Toen nu de ridders met den hertog naderden en Tijl rechtop in den buik van zijn paard zagen staan, zegden de dienaars:

— Kijk, heer, hier staat Uilenspiegel in een paardenhuid.

Daar trad de vorst naar voren en vroeg:

— Zijt ge daar weer? Weet ge niet, dat ik u uit mijn land verbannen heb? En dat ik u aan een boom zou opknoopen, indien ik u nog moest betrappen?

Toen sprak Uilenspiegel:

— O, doorluchtige heer en vorst, ik hoop, dat gij me genade wilt verleenen, want wat ik misdeed was toch niet zoo erg, dat ik daarvoor mijn leven zou moeten geven.

— Bewijs uw onschuld, als ge kunt, meende de hertog, en verklaar me, wat het te beduiden heeft, dat ge daar te pronken staat in een paardenhuid.

Uilenspiegel, moed vattend, trad naderbij en antwoordde:

— Edelgeboren vorst, ik zal u wellicht ontstemmen en vrees daarbij het ergste voor mijn eigen pels, maar ik heb altijd hooren zeggen, dat eenieder vrede zal hebben, die binnen zijn vier palen verblijft.

De hertog bekeek eerst Tijl, daarna de vier pooten van het doode paard en schoot toen in een luide schaterlach.

— Zult ge nu in 't vervolg van mijn grond blijven? vroeg hij, toen zijn lachbui wat over was.

Tijl beloofde deemoedig:

— Zooals uw vorstelijke hoogheid het gebiedt.

Toen reed de hertog weg, maar niet vooraleer nog gezegd te hebben:

— Blijf zooals ge zijt, Uilenspiegel, zoo zal de wereld nog veel plezier aan u beleven.

Toen de ruiters uit het zicht waren, knielde Tijl een laatste maal bij zijn doode paard en sprak:

— Heb dank, m'n ouwe knol, ge hebt me het leven gered en opnieuw een vrij en gelukkig menschenkind van

me gemaakt. Rust hier in vrede. 't Is beter, dat de raven u vreten, dan dat ze mij gegeten hadden!

Daarna stond hij op en stapte opgewekt de zonnige baan op en de stad te gemoet.

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

E. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102